

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Eivsdem D. Conradi Archiepiscopi Statvta De Monachis, & eorum
conversatione & vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

E I V S D E M
D. C O N R A D I
 ARCHIEPISCOPI
 S T A T V T A
 De Monachis , & eorum conver-
 satione & vita.

In Nomine Domini , Amen.

C O N R A D V S ,
 Dei gratia , sanctæ Coloniensis
 Ecclesiæ Archiepiscopus , Sa-
 cri Imperii per Italiam Archi-
 cancellarius.

SAluti & bono statui omnium , cujuscun-
 que Professionis seu Ordinis, sed Nostro-
 rum domelltorum maximè , debitores
 in Domino existentes , sicut in Nostra Visita-
 tione negotium Reformationis & Correc-
 tions de Clericis per Statuta Canonica expedi-
 vimus competenter , ita de Monachis satag-
 nes , id ipsum suo modo , quo competens fue-
 rit , expediemus .

I. De celebratione Divini Officii.

IN primis igitur statuimus , quod omnium
 Monasteriorum nigri habitus Monachi Ordini
 s. Benedicti , Divinum Officium in can-
 tando & legendo , secundum quod Regula
 ejusdem S. Benedicti præcipit , exequantur ;
 & maximè munditiis circa Altaria & ornatum
 Ecclesiasticum sint studentes .

*II. Quando & quomodo Monachis com-
 municandum sit.*

STATUIMUS item , ut Ministri Altaris , singulis
 Dominicis diebus & aliis Festivitatibus ,
 prout confuetudo loci seu Monasterii habet ,
 communicent Corpore & Sanguine Domini
 nostri Iesu Christi , facta prius Confessione
 Abbatii vel Priori secundam Regulam : ut , si
 aliqua de causa duxerit aliquis abstinentum ,
 causam Abbatii vel Priori non differat intimare ,
 ut cuius judicio abstineat , vel ad communica-
 tionem accedat .

*III. Propria Monachis habere non
 licere.*

ITEM statuimus , quod Monachi proprium
 non habeant , secundum quod Regula eo-
 rum præcipit , nisi quod Abbas dederit aut
 permiserit ; & , quod pariter victum & vesti-
 tum percipient de communi per sui admini-
 strationem Abbatii ; ut nullus Monachorum
 caufetur de qualitate seu quantitate vietus &
 vestitus & vestibus , sed omnia ipsis admini-
 strentur , secundum quod Monasteriorum suo-
 rum suppetunt facultates , & prout Regula
 hoc expoicit .

IV. De incontinentia Monachorum.

STATUIMUS item , eos graviori culpa vel poe-
 na puniendos secundum Regulam , qui hue-
 rint de incontinentia notati ; quæ maximè in
 Monachis est detestanda .

V. De habitu Monachorum.

ITEM statuimus , inhibendo , ne aliquis Mo-
 nachorum Surcociis , caligis , coloratis cal-
 ceis , nodatis cingulis irregularibus , aut massu-
 bus Sericis utatur : sed quod ipsi Monachi tal-
 ibus indumentis , quæ ipsis Regula præci-
 pit aut concedit , induantur .

Statuimus etiam , quod Monachi Officiorum
 pro sui Monasterii vel Officii negotiis , aut alii
 de licentia Abbatii , vel Prioris Abbatie absen-
 te , exeunt , talibus utantur vestibus & cal-
 ceis pluvialibus , quæ ipsis Ordinis decent
 honestatem , & in quibus Monastica Religio-
 nis seu conversationis abusio non possit de-
 prehendi .

VI. De Monachis percussoribus.

DE Monachis autem irregularibus ita præ-
 cipimus : Si Monachus in Monachum
 manum injecterit sui Monasterii , & laesio nou-
 fit

sit enormis, Abbas ipsum absolvat secundum morem Regulæ: alioqui, si læsio fuerit enormis, Abbas illum ad Sedem Apostolicam definet, vel ad illum qui absolvendi habuerit potestatem.

VII. De Monachis Simoniacis.

P Ræcipimus item de Simoniacis, quod circa illos secundum constitutionem Regulæ procedant Abbates: super his vero, quæ ipsis non sunt concessa Abbatibus, eorum Monachi ad Superiore mittantur.

VIII. De cibis, Monachis interdictis.

S Tatuius etiam, quod Monachi aliis cibis non utantur, nisi eis quos ipsorum Regula præcipit aut permittit.

IX. Exitus quis Monachis vetitus.

I Tem præcipimus distictius, ne Monachis detur frequens licentia exeundi: sed si, si ne licentia Superioris, distictum sive portas Claustræ aliquis eorum exire præsumperit, pœnam inde sustineat Regularem.

X. Abbates divinorum celebrationi interesse debere.

S Tatuius &, quod Abbates in Conventu cum Fratribus fedant, & Divinis frequentius interfici Lectionibus, maximè Vigiliis, Capitulo, Collationi, & aliis Divinis Officiis cum eisdem; nisi causa necessaria, utili, vel honesta, fuerint præpediti.

XI. De Proprietariis excommunicandis.

I Tem statuimus, quod Abbates Excommunicationis sententiam in Proprietarios seme in anno, scilicet Sabbatho proximo ante Dominicam Lætare, solemniter in Capitulo publicent: &, si post aliquis inventus fuerit habere proprium, secundum Regulam puniatur.

XII. De Monachis fugitivis & apostatis.

S Tatuius etiam, quod Monachi fugitivi & apostatae, per suos Abbates ad sua monasteria revocentur, salva Ordinis Disciplina; nisi toties inobedientes & ex talibus causis recesserint, quod secundum Regulam non debeat in eorum monasterio tolerari.

XIII. De receptione hospitum.

S Tatuius item, quod nullus Monachorum hospites per se recipiat, nisi Hospitarius

Monasterii, vel alter, cui Abbas eos commis- sit recipiendos.

XIV. De dandis Eleemosynis.

I Tem statuimus, quod debita Eleemosyna & confueta, tam de Refectorio, quam Hosptiali, fideliter pauperibus erogetur.

XV. Monachis ubi & quomodo su- mendus cibus.

S Tatuius etiam, quod omnes Monachi in communi Refectorio comedant; nisi infirmitas vel aliqua alia causa legitimæ necessitatis ipsis excusat: & tunc, quæ superfuerint, in Eleemosynam pauperibus tribuantur.

XVI. Monachis ante Primam & post Completorium exire non licere.

S Tatuius item, quod Monachis nullatenus detur licentia ante Primam exeundi, & similiter post Completorium, nisi ex causa valde rationabili & necessaria; utpote si contingat, ipsum extra Monasterium suum in aliquo loco Divinum Officium celebrare, vel in obitu parentum, fratrum vel fororum.

XVII. Monachis, cum venia exeunti- bus, quid curandum.

I Tem, si contingat, Monachum ante Vesperas exire de licentia, ita maturet redire, quod in Divino Officio illâ horâ esse possit.

XVIII. De carcere Monasterii.

S Tatuius etiam, quod quolibet Monasterium suum carcerem habeat, in quo, delinquentes, regulariter puniantur.

XIX. Mulierem intra septa Monaste- rii masculini dormire non licere.

S Tatuius item, quod nulla mulier dormire debeat intra immunitatem: &, si factum fuerit, ille, qui est in culpa, graviter puniatur.

XX. De Monachorum Capitulo quot- annis celebrando Coloniae.

I Tem statuimus, quod omnes Abbates nigri habitus, Ordinis S. Benedicti, nostræ Diœcesis, singulis annis in Exaltatione sanctæ Crucis, Capitula Coloniae teneant, vel apud S. Pantaleonem, vel apud S. Martinum; ut ibidem Observantia Regulæ cum discretione traæetur, & de Statutis Nostris, qualiter in quolibet Monasterio observentur, & aliae utilitates

Mona-

Monasteriorum: & quicunque ipsorum Abbatum ad Capitulum venire neglexerit, nec excusationem in Capitulo legitimam ostenderit, secundum coercitionem Regulae puniatur. Et volumus, quod Abbates S. Pantaleonis & S. Martini Colonienenses, ista Capitula singulis annis fieri procurent à Nobis, ita quod nullus valeat excusari.

XXI. De rasura Monachorum.

I Tem præcipimus, quod Monachi, in rasura Coronarum & Tonfuræ capillorum, ita decenter & regulariter se habeant, quod super his non valeant reprehendi.

XXII. De lectis Monachorum.

STATUIMUS item, quod Monachi non dormiant in lectis plumeis, sed in culcitrīs, secundum quod Regula mandat.

XXIII. Monacho absenti non deberi Præbendam.

I Tem statuimus, ne aliquis Monachus rediens, qui absens fuerat de licentia vel sine licentia, aliquam Præbendam tempore suæ absentiæ requirat: quia illa esset occasio proprium habendi.

XXIV. De jejuniis Monachorum.

STATUIMUS item, quod Monachi jejuna sua observent secundum quod Regula præcipit.

XXV. Officiariis Monachorum qualis incumbat facienda ratio.

STATUIMUS &c, quod Monachi Officiarii, ad minus semel in anno, in præsentia Abbatis & Seniorum, computationem vel legitimam

rationem faciant; & si quid ultra suorum Officiorum administrationem superfuerit, de hoc nihil per ipos Monachos, sed per Abbatem & Superioris sui Conventus, ad sui Monasterii utilitatem ordinetur.

XXVI. Monachos nuptiis interesse non debere, & quibus exequi possint.

I TEM statuimus, quod Monachi nuptiis nullatenus interfint: nec Exequis, nisi parentum, fratrum vel sororum.

XXVII. Quod non offerant ad Altare.

I TEM præcipimus & statuimus, quod nullatenus offerant ad Altare.

XXVIII. In aliis mandatur Regula observari.

QVICUNQUE autem, de interiori pariter & exteriori clausura Monasterii & immunitatis Monasticae, Regula præcipit, quæcunque de silentio in horis & locis debitiss & Conventu servando, Regula ipsa præcipit; nec non quæ de cantu Divini Officii, professione quoque facienda, aliisque Observantiis, præcipiuntur in Regula; ubicunque hæc haec tenus sunt omisla, revocari in statum debitum per Abbes, & servari deinceps more & modo debito, statuimus & mandamus. Alioqui negligentiam hujusmodi cum pena Canonica requiremus.

Hæc ad præsens statuimus, salvo Nobis, quod, si aliqua occurrerint in posterum, opus habentia Correctionis & Reformationis remedio, ea loco & tempore statuemus, &c, prout expediens fuerit, ordinabimus. Datum & pronunciatum quarto Idus Martii, Anno Domini millesimo ducentesimo sexagesimo.